

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 5, No 2 (1954)

Analyses

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17592](https://doi.org/10.12681/jhvms.17592)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1954). Analyses. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 5(2), 627–636.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17592>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

BONADONNA T.: 'Επί τῆς ταύτοποιήσεως τῶν ζώντων καὶ νεκρῶν σπερματοζωαρίων τοῦ βοῦς διὰ χρώσεως διὰ τοῦ κυανοῦ τῆς βρωμο-φαινόλης καὶ νιγροσίνης. Sur l'identification des spermatozoïdes vivants et morts de *bos taurus* par la coloration bleu de bromo-phénol et nigrosine. (Recueil Méd. Vét. Tome CXXX., No 1, pag. 5-132).

Ὁ συγγραφεὺς κατ' ἀρχὴν περιγράφει ἐν ὀλίγοις τὰς μεθόδους χρώσεως, τὰς ἱκανὰς νὰ προσδιορίσωσιν ἐὰν τὰ σπερματοζωάρια εὐρίσκωνται ἀκόμη ἐν ζωῇ, ἥτοι τοῦ E. Blom δι' ἠωσίνης καὶ νιγροσίνης, καὶ τοῦ Boguth, ἀντικαθιστῶντος τὴν ἠωσίνην δι' ἑτέρων χρωστικῶν οὐσιῶν. Ἐν συνεχείᾳ καὶ κατόπιν συγκριτικῆς μελέτης τῶν ἀνωτέρω μεθόδων, ὁ συγγραφεὺς περιγράφει ἰδίαν μέθωδον, χρησιμοποιῶν τὸ κυανοῦν τῆς βρωμο-φαινόλης διὰ τὴν χρωσιν τῆς κεφαλῆς τῶν νεκρῶν σπερματοζωαρίων καὶ τὴν νιγροσίνην ὡς χρωστικὴν ἀντιθέσεως. Κατόπιν συγκριτικῶν ἐξετάσεων τῶν ἀνωτέρω μεθόδων καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν χρωστικῶν διὰ τοῦ κυανοῦ τῆς βρωμο-φαινόλης ἐπιχειρημάτων σπέρματος εἶναι πλέον εὐκόλος καὶ δίδει πλέον ὁμοιόμορφα ἀποτελέσματα.

Π.Ν.Δ.

BUTTIAUX R., LESAFFRE V., MORIAMEZ J. (LILLE): Αἱ παρατυφικαὶ τροφοδηλητηριάσεις. Ἀνάγκη ἐπιβλέψεως τῶν κατεργαζομένων τὰ τροφίμα. (Les toxi-infections alimentaires par «Salmonella». Nécessité d'une surveillance des manipulateurs de denrées alimentaires). La Presse Medicale 23 mai 1953, 61, No 36, p. 747).

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουσι ἐπὶ περιπτώσεις ὀμαδικῶν παρατυφικῶν τροφο-δηλητηριάσεων. Ἐκ τούτων, μία ὄφειλετο εἰς τὴν κατανάλωσιν φῶν ὄρνιθος μεμολυσμένων μὲ *Salmonella Gallinarum-Pullorum*, ἑτέρα εἰς τὴν βρωσιν κρέατος ἵππου, ὑγιοῦς μὲν ἀλλὰ φορέως τῆς *Salm. Typhi-Murium*, αἱ δὲ ὑπόλοιποι πέντε εἰς ἐπιμολύνσεις μαγειρικῶν παρασκευασμάτων ὑπὸ τῶν παρασκευασάντων ταῦτα, ἐξ ὧν αἱ τέσσαρες ὄφειλοντο εἰς τὴν *Salm. Typhi-Murium* καὶ ἡ πέμπτη εἰς τὴν *Salm. Enteritidis*.

Ἀκολούθως οἱ συγγραφεῖς τονίζουν τὸν σημαντικὸν ρόλον τῶν ὑγειο-

νολόγων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἀνακαλύπτωσι τοὺς ὑγιεῖς φορεῖς παρατυφικῶν μικροοργανισμῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ, λαμβάνοντες τὰ ἐνδεδειγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, νὰ θέτωσιν ἐκτὸς κινδύνου τὸ καταναλωτικὸν κοινόν. Τελείως ἀναγκαῖα κρίνεται ὡσαύτως ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἡ διαφύλαξις τῶν μαγειρικῶν ἐν γένει παρασκευασμάτων, ἀμέσως μετὰ τὴν παρασκευῆν των, ἐντὸς ψυγείων, πρὸς παρεμπόδισιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἐπιμολύνσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἀναπτύξεως μικροοργανισμῶν, ἧτις ἐπιτελεῖται εἰς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν τοῦ δωματίου.

A.Γ.Β.

A. DE VUYST ET D. HENRIET: **Λοιμώδης στειρότης ὀφειλομένη εἰς τὸν αἰμολυτικὸν Στρεπτόκοκκον** (Sterilité infectieuse provoquée par le streptocoque hémostylique). *Annales de Méd. Vétér.* 1954, 3, 179-181.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουσι ἀφροδισίαν νόσον τῶν βοοειδῶν ὀφειλομένην εἰς τὸν αἰμολυτικὸν στρεπτόκοκκον καὶ χαρακτηριζομένην εἰς μὲν τὸν ταῦρον ἀπὸ βαλανοποσθίτιδα εἰς δὲ τὴν θήλειαν ἀπὸ κολπίτιδα καὶ ἐνίοτε μητρίτιδα.

Ὁ βλεννογόνος τοῦ κόλπου κατὰ τὸ ὀπίσθιον αὐτοῦ τμήμα παρουσιάζει κοκκώδη ἐπάσματα, πυῶδες δὲ ἔκκριμα περιέχον τὸ παθογόνον αἷτιον, ἔκκρῃε ἐκ τῶν χειλέων τοῦ αἰδοίου.

Ἄν καὶ ἡ νόσος εἶναι ἡπίας μορφῆς ὑποχωροῦσα συνήθως εἰς λελογισμένην θεραπευτικὴν ἀγωγὴν, ἐν τούτοις παρουσιάζει σοβαρότητα τινα λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι δύναται νὰ προκαλέσῃ πρωΐμους ἀποβολάς.

Ἡ προφύλαξις στηρίζεται ὡς εἰκὸς εἰς τὴν λήψιν τῶν δεόντων μέτρων ὕγιεινῆς, ἡ δὲ θεραπεία συνίσταται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀντιβιοτικῶν (πενικιλίνης καὶ στρεπτομυκίνης) διὰ πλύσεως τῆς πόσθης εἰς τὸν ταῦρον καὶ δι' ἐγχύσεως ἐνδομητρίως εἰς τὴν ἀγέλαδα. Ἀφ' ἑτέρου ὁ βλεννογόνος τοῦ κόλπου ἐπαλείφεται διὰ Lugol. Ἐὰν ἡ νόσος περιορίζεται εἰς ἐνδομητρίτιδα, τότε ἐνεργεῖται ἡ ἐντὸς τῆς μήτρας ἐγχυσις Lugol μεταξὺ τῆς 3ης καὶ 5ης ἡμέρας ἀπὸ τῆς σπερματεγγύσεως, καθ' ὅσον κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τὰ σπερματοζῶαρια εὐρίσκονται εἰς τὰς σάλπιγγας.

K.Β.Τ.

K. ΤΑΡΛΑΤΖΗ, ΑΧ. ΠΑΝΕΤΣΟΥ καὶ Π. ΔΡΑΓΩΝΑ: **Περίπτωσης κνησμώδους μορφῆς λύσσης εἰς αἶγα.** (Un cas de rage prurigineuse chez la chèvre). *Annales de Méd. Vétér.* 1954, 2, 27-89.

Εἰς τὴν ἐν ἐπικεφαλίδι ἀναφερομένην ἐργασίαν, περιγράφεται περίπτωσης λύσσης, παρατηρηθεῖσης ἐπὶ αἰγὸς ἀνηκούσης εἰς τὸ Κτηνοτροφεῖον τῆς Ἄν. Γεωπ. Σχολῆς Ἀθηνῶν, καὶ χαρακτηριζομένης ἀπὸ κνησμὸν ἐντε-

τοπισμένον κατὰ τὴν χώραν τῆς ὀσφύρος, τῶν κενεῶνων καὶ τῆς βάσεως τῆς οὐρᾶς.

Ἐκ τῆς κνησμὸς ἦτο τόσον ἔντονος ὥστε ἠνάγκαζε τὸ ζῶον νὰ δάκνη τὴν ἐν λόγῳ χώραν μέχρι τῆς δημιουργίας σοβαρῶν δερματικῶν ἀλλοιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν διαιτετα γέμεναι συμμετρικῶς ἐκατέρωθεν τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Ἡ αἰξ ἔθανε μετὰ τριήμερον χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ ἕτερόν τι σύμπτωμα.

Ἐπειδὴ πᾶσι αἱ γενίμεναι ἐξετάσεις ἀπέβησαν ἀρνητικαί, οἱ συγγραφεῖς προέβησαν εἰς τὸν ἐνδοεγκεφαλικὸν ἐνοφθαλμισμὸν ἐνὸς κονίκλου καὶ δύο ἰνδοχίρων δι' ἐναιωρήματος τοῦ ἀμμωνείου κέρατος τῆς θανούσης αἰγός.

Ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τμημάτων ἀμμωνείου κέρατος τῶν ἀνωτέρω πειραματιζῶνων ἄτινα ἔθανον μετὰ τῆς 16ης καὶ 18ης ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμού αὐτῶν ἡμέρας ἀπέδειξε τὴν ὑπαρξιν σωματίων τοῦ Negri, διαπιστωθέντος τοιοῦτοτρόπως, ὅτι ἡ αἰξ ἔθανεν ἐκ λύσεως. N.Δ.Τ.

THIERY G. : Καλλιέργεια τοῦ σαρκώματος τοῦ Sticker in vivo ἐντὸς τοῦ ἐγκεφαλο-νωτιαίου ὑγροῦ. (Culture in vivo du sarcome de Sticker dans le liquide céphalorachidien). Rec. Méd. Vét., No 4, Avril 1954, p. 232-233.

Ἐκ τῆς συγγραφεῖς περιγράφει μέθοδον καλλιέργειας in vivo τοῦ σαρκώματος τοῦ Sticker τοῦ κυνός, ἐντὸς τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ κυνῶν νεαρᾶς ἡλικίας. Συμπεραίνων λέγει ὅτι, ὁ κᾶτωθεν τῆς ἀραχνοειδοῦς μεμβράνης χώρος κέκτηται ποίων τινων προτερημάτων προκειμένου περὶ μεταφυτεύσεως νεοπλασματικῶν κυττάρων. Τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν περιέχει οὐσίας ἀπαραιτήτους διὰ τὴν καλλιέργειαν, ἀνανεώνεται δὲ συνεχῶς. Ἐπιπροσθέτως ἡ αὐξήσις τοῦ μεταφυτευθέντος ἴστού, εἶναι ταχύτερα ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοιαύτην τῆς κοινῆς ὑποδορείου μεταφυτεύσεως. Ἡ ἀπουσία ἀντισωμάτων ἐντὸς τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ, θὰ ἡδύνατο ἐνδεχομένως νὰ ἐπιτρέψῃ εἰδικὰς μεταφυτεύσεις. Π.Ν.Δ.

VERGE J., et PARAF A. : Ἡ λοιμώδης ἥπατιτις τοῦ κυνός. Νόσος τοῦ Rubarth. (L' Hépatite contagieuse canine. Maladie de Rubarth). Rec. Méd. Vét., No 5, Mai 1954, p. 281-297.

Εἰς τὴν μελέτην των ταύτην οἱ συγγραφεῖς προβαίνουν εἰς μίαν πλήρη καὶ ἐμπεριστατωμένην περιγραφὴν τῆς νόσου τοῦ Rubarth ἢ λοιμώδους ἥπατιτιδος τοῦ κυνός. Πρόκειται περὶ ἰώσεως, τοῦ νοσογόνου αἰτίου ταύτης ἀνακαλυφθέντος καὶ μελετηθέντος ὑπὸ τοῦ Rubarth (1938). Χαρακτηριστικαί εἶναι αἱ ἀνατομο-παθολογικαὶ ἀλλοιώσεις τοῦ ἥπατος. Ἡ θεραπεία συνίσταται εἰς μέτρα ὑγιεινῆς, εἰδικῆς διατροφῆς καὶ εἰς συμπτωματικὴν τοιαύτην. Π. Ν. Δ.

GAYOT G. et CANNEPIN R. : Ἡ λεπτοσπειρώσις τῶν αἰγῶν ἐν Τυνησίᾳ. (Leptospirose de la Chènnve en Tunisie). Rec. Méd. Vét., No 6, Juin 1954, p. 367-370.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουν διὰ πρώτην φοράν λεπτοσπειρωσιν τῶν αἰγῶν ἐν Τυνησίᾳ, διαγνωσθεῖσαν ἐργαστηριακῶς δι' ὀροσυγκολλήσεως ἐναντι φυλῆς τῆς *Leptospira bovis* (Tunis III-1/10.000), καὶ διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς ἀνιχνεύσεως τῶν παρασίτων. Ἡ φυλὴ αὕτη ἀπεμονώθη δι' αἵματοκαλλιέργειῶν καὶ διατηρεῖται ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἐπὶ λευκῶν μυῶν. Ἡ ὀρολογικὴ ταύτοποίησις ταύτης εὐρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῶν πειραμάτων.

Π. Ν. Δ.

TOMASEC I. : Ἡ ἐπίδρασις ἀντιβιοτικῶν τινῶν ἐπὶ τῆς *Microsporidia Nosema apis*, (O djelovanju nekih antibiotika na mikrosporidiju *Nosema apis*) Veterinarski Arhiv, No 1-2, 1954, p. 22-24.

Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ἐργαστηριακὰς του ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς ἐπίδρασεως ἀντιβιοτικῶν τινῶν ὡς τῆς χλωρομυκητίνης, τῆς στρεπτομυκίνης, τῆς τετραμυκίνης, τῆς χρυσομυκίνης καὶ τῆς πενικιλίνης ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς *Nosema apis*. Οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντιβιοτικῶν κρίνεται κατάλληλον διὰ τὴν θεραπείαν τῆς Νοσεμώσεως.

Π. Ν. Δ.

ZAHARIJA I. : Ἀναζήτησις λεπτοσπειρῶν ἐπὶ μυῶν (*Erimys norvegicus* καὶ *Er. rattus*) ἐν Ζάγκρεμπ καὶ περιχώροις. (Pretraga stakora (*Erimys norvegicus* i *E. rattus*) na leptospire u Zagrebu i okolici). Veterinarski Arhiv, No 3, 1954, p. 110 - 112.

Ὁ συγγραφεὺς κατὰ τὴν περίοδον 1951 - 1953 προέβη εἰς τὴν ἀναζήτησιν λεπτοσπειρῶν ἐπὶ 276 μυῶν, ἐξ ὧν 232 *E. norvegicus* καὶ 44 *F. rattus*. Κατὰ ταύτην ἠδυνήθη νὰ διαπιστώσῃ μικροσκοπικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἐπὶ ἰνδοχοιριδίων τὴν ὕπαρξιν λεπτοσπειρῶν ἐντὸς τῶν νεφρῶν 13 *Er. norvegicus*, δηλ. εἰς ποσοστὸν 5,62 %. Διὰ τῶν ἰνδοχοιριδίων ἐπίσης ἀπεμόνωσεν 8 φυλάς λεπτοσπειρῶν εἰς καθαρὰν καλλιέργειαν, αἵτινας δὲν ἐταυτοποίησεν εἰσέτι. Ἡ ἔρευνα ἐγένετο ἐπὶ μυῶν δηλητηριασθέντων κατὰ τὸ διάστημα ἑνὸς ἀγῶνος ἐξολοθρευσεῶς των, πιθανὸν δὲ τοῦτο νὰ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ σχετικῶς χαμηλοῦ ποσοστοῦ θετικῶν ἀποτελεσμάτων (4,71).

Π. Ν. Δ.

LECOMTE M. : Θεραπεία τῶν ὄξοναιμιῶν. (Traitement des céto-ses). Bul. Ac. Vét. Fr., No 2, Février 1954, p. 75 - 77.

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν μελέτην του ἀνακοινεῖ τὰς θεραπευτι-

κὰς ιδιότητας τῆς μεθιονίνης ἐπὶ τῆς κετοναϊμίας τῶν ἀγελάδων. Οὕτω, διὰ τὴν θεραπείαν ὀξοναιμιῶν, ἄνευ ὑπασβεστιαϊμίας, ἐχρησιμοποίησεν ἐπιτυχῶς διάλυσιν 20 % ἄσετυλ - μεθιονίνης, εἰς ἐνδοφλέβιον ἔγχυσιν 50 κ. ὑφεκ. Εἰς τὰς μετὰ ὑπασβεστιαϊμίας ὀξοναιμίας ὁ συγγραφεὺς ἐχρησιμοποίησε καὶ πάλιν ἐπιτυχῶς διάλυσιν ἄσβεστίου—καφουράς—ἄδρεναλίνης—μεθιονίνης.

Π. Ν. Δ.

Δρος ΚΩΝ. ΜΑΚΡΗ καὶ ΚΩΝ. ΤΖΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ : Συμβολὴ εἰς τὸν μικροβιολογικὸν ἔλεγχον τοῦ γάλακτος (Contribution au contrôle bactériologique du lait). Le lait, 1951, 308, 1 - 15.

Εἰς μίαν προγενεστέραν μελέτην τῶν οἱ συγγραφεῖς ἐπρότειναν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς νιτρορεδουκτάσης ὡς μεθόδου χρησίμου διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ γάλακτος. Ἦδη εἰς τὴν παροῦσαν λίαν ἐμπεριστατωμένην ἀνακοίνωσιν τῶν, ἀναφέρουσι τὰ συμπεράσματα τῶν ἐρευνῶν τῶν, ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἡ μέθοδος τῆς νιτρορεδουκτάσης ἐπιτρέπει τὴν ἐκτίμησιν τῆς μικροβιακῆς καταστάσεως τοῦ γάλακτος, καλύτερον ἀπὸ τὴν ἀρίθμησιν τῶν μικροβίων. Εἶναι κατὰ συνέπειαν χρήσιμος μέθοδος διὰ τὴν ὑγειονομικὴν ταξινόμησιν τῶν διαφόρων δειγμάτων γάλακτος ὧμοῦ ἢ παστεριωμένου. Ἐπὶ πλεόν αὕτη εἶναι ἀσφαλεστέρα καὶ ταχύτερα τῆς ἠεδουκτάσης.

Κ. Β. Τ.

PRIOUZEAU M. : Ἡ ἐμφυσηματώδης βρογχο - πνευμονία τῶν βοοειδῶν. (La broncho-pneumonie emphysemateuse des Bovidés). Rec. Méd. Vét. Tome CXXX, No 4, Avril 1954, page 222 - 231.

Ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐμφυσηματώδους βρογχο-πνευμονίας τῶν βοοειδῶν, νόσου μὴ ἀναφερομένης εἰς κλασικὰ συγγράμματα, ἀλλὰ περιγραφομένης εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικά, κατόπιν παρακολουθήσεως πολλῶν περιπτώσεων κατὰ τὸ διάστημα τριακονταετοῦς κλινικῆς ἐξασκήσεως. Ἡ νόσος ὑπὸ τὴν ὀξείαν ταύτης μορφήν εἶναι βαρεῖα καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα ἔχει θανατηφόρον ἀπόληξιν, ὑπὸ τὴν χρονίαν δὲ μορφήν ἐξελίσσεται ἀθροῦτως, δύναται ὅμως ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐπέλθῃ μία ὀξεία κρίσις μὲ θανατηφόρον ἔκβασιν. Αἱ ἀλλοιώσεις καταλαμβάνουν τὸ σύνολον τοῦ παρεγχύματος ἀμφοτέρων τῶν πνευμόνων. Ἡ αἰτιολογία ταύτης εἶναι ποικίλλη: πνευμονικὴ στρογγύλωσις, ἐγκυστωμένοι ἐστὶν πνευμονικῆς διαπυήσεως ἢ τροφικὴ δηλητηρίασις. Ὁ συγγραφεὺς, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν πολλῶν κλινικῶν παρατηρήσεών του, ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι ἡ κατάποσις φυτῶν τινῶν μὴ τοξικῶν ὡς καὶ κonioρ-

τώδους φορβῆς δύνανται νὰ συγκαταλεχθῶσι μεταξὺ τῶν διαφόρων αἰτίων τῆς νόσου ταύτης. Π. Ν. Δ.

C. A. BRANDLY: **Αἱ νόσοι τῶν πτηνῶν καὶ αἱ μετὰ τῆς Δημοσίας Ὑγείας σχέσεις αὐτῶν.** Le maladies des volailles dans leur rapport avec la santé publique. Public health Rep. Vol. 66, 25 Mai 1951 p. 668 (O.I.E. 1951 T. 37 p. 553-554).

Ὁ συγγραφεὺς ἐπιλαμβανόμενος τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος θέματος τούτου, τονίζει ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀρθρου του, ὅτι τὰ λοιμώδη νοσήματα τῶν ζώων ἀποτελοῦν κίνδυνον διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅπως καὶ ἀντιθέτως διάφορα λοιμώδη νοσήματα θεωρούμενα ὡς εἰδικὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐπαπειλοῦν ἔν τιμι μέτρῳ τὴν ὑγίαν τῶν ζώων.

Εἰδικώτερον, ὅσον ἀφορᾷ, εἰς τὰ πτηνά, σημαντικὸς ἀριθμὸς λοιμωδῶν καὶ παρασιτικῶν παραγόντων δύνανται νὰ προσβάλουν τὸν ἄνθρωπον εἴτε ἐν τῇ δρώσῃ εἴτε ἐν τῇ παθητικῇ αὐτῶν μορφῇ.

Εἰς μίαν θανασιάν μελέτην του ὁ Ingalls ἀναφέρει, ὅτι τὰ παθογόνα αἷτια 26 τοῦλάχιστον νόσων ὀφειλομένων εἰς μικρόβια, ιούς, πρωτόζωα καὶ μετάρζωα καὶ συναντωμένων εἰς τὰ πτηνά, δύνανται νὰ μολύνουν καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὃ δὲ Brandly ἔχει μελετήσῃ καλῶς τὰ κοινὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πτηνὰ αὐτὰ νοσήματα, τόσον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς Δημοσίας Ὑγείας, ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς τῆς Κρεωσκοπίας.

Διὰ νὰ τονίσῃ δὲ ἔτι πλέον τὴν σημασίαν τῶν σχέσεων μεταξὺ νόσων ἀνθρώπων καὶ πτηνῶν, ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ὡς παράδειγμα διάφορα μικρόβια ὅπως :

1) Τὰς σαλμονέλλας, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν, ὡς γνωστόν, τὰς περισσοτέρας τῶν λοιμώξεων καὶ τροφοδηλητηριάσεων ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποτελοῦν ἔν ἐκ τῶν ὀλίγων μικροβίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν τόσον πολυαρίθμους ξενιστάς, καὶ

2) Τὸν σταφυλόκοκκον καὶ στρεπτόκοκκον, οἵτινες, ἂν καὶ δὲν ἔχει εἰσέτι διαπιστωθῇ, ἂν προκαλοῦν παθολογικὰς καταστάσεις ἐπὶ τῶν πτηνῶν, ἐν τούτοις πλειστάκις συνητηθήσαν ἐντεροτοξικὰ στελέχη αὐτῶν ἐπὶ ὀποαρσκειασμάτων καὶ κρέατος πτηνῶν, ἴσως κατόπιν ἐπιμολύνσεως τῶν τροφίμων αὐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Brandly ἀπαριθμεῖ τοὺς παθογόνους μικροοργανισμοὺς οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ μεταδοθοῦν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν πτηνῶν. Ὁ Ἐρυσιπελόθριξ τῆς Ἐρυνθρᾶς τῶν χοίρων, ἡ Παστερέλλα ἡ Τουλαρένσιος, αἱ Βρουκέλλαι, ἡ Λιστερέλα, ὁ ἰὸς τῆς ψιττακώσεως, οἱ ἰοὶ τῶν διαφόρων ἐγκεφαλομυελιτίδων κλπ.

Τελευταίως πλείστοι συγγραφεῖς διεπίστωσαν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ψευ-

δοπανώλης τῶν ὀρνίθων ἀρχίζει νὰ ἀποτελῇ πρόβλημα διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν, ἐκδηλουμένη ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ μορφὴν αἰμορραγικῆς ἐπιπεφυκίτιδος, περιορισθεῖσα πρὸς τὸ παρὸν (εὐτυχῶς) ἐπὶ ἐργαστηριακῶν ἐπιστημονῶν καὶ ἀτόμων ἀσχολουμένων μὲ τὴν πτηνοτροφίαν.

Τέλος τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐρευνητῶν φαίνεται συγκεντρούμενον ἐπ' ἐσχάτων ἐπὶ τῆς ἱστοπλασμάσεως, σαρκοσποριδιώσεως καὶ κοκκιδιώσεως ὡς καὶ ἐπὶ τινῶν μεταζῶν κοινῶν διὰ τε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πτηνὰ καὶ τῆς πιθανῆς σημασίας αὐτῶν διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν.

Ὁ Συγγραφεὺς συμπεραίνει ἐν κατακλείδι ὅτι ἡ πρόληψις καὶ καταπολέμησις τῶν κοινῶν νοσημάτων ἀνθρώπων καὶ ζῶων (ζωονόσων) ἀπαιτεῖ πλήρη γνῶσιν τῆς ἐπιζωοτολογίας αὐτῶν καὶ τελειοποίησιν τῶν διαγνωστικῶν μας μεθόδων ὡς καὶ ἀπόκτησιν πείρας διὰ τῆς συνεχοῦς ἀσκήσεως καὶ διαπαιδαγωγίσεως καὶ τότε μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν εἰς τὸ μέλλον ζημίας καὶ σπατάλας εἰς βάρος ἐνὸς σημαντικοῦ κεφαλαίου τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας ὡς καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν καλυτέραν προστασίαν τῆς Δημοσίας Ὑγείας.

K. B. T.

G. PASCAL : Ἀλλοιώσεις τῆς τραχείας μύσων συνεπείᾳ κακοῦ χειρισμοῦ κατὰ τὴν ἐνδοτραχειακὴν ἔγχυσιν ἀντιπαραιοτικῶν.
Lésions trachéales consecutives á l'injection defectueuse d'une préparation antiparasitaire chez le veau. Rec. Méd. Vét. Ecole d'Alfort Mars 1954 p. 170.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τίποτε δὲν φαίνεται εὐκολώτερον, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ἀπὸ μίαν ἐνδοτραχειακὴν ἔγχυσιν, ἀφοῦ καὶ πολλοὶ ἰδιοκτῆται ζῶων τὴν ἐπιχειροῦν, ἂν καὶ ἀγνοοῦν τὴν ἀνατομικὴν τῆς τραχειακῆς χώρας. Καὶ ὅμως ἡ ἐπέμβασις δὲν εἶναι τελείως ἀκίνδυνος, οἱ δὲ κίνδυνοι εἶναι ἄμεσοι (ἀσφυξία) καὶ ἔμμεσοι, ἔχοντες ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν θεραπευθέντων ζῶων.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐμμέσων κινδύνων ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ἐξ ἰδίας πείρας τὸ περιστατικὸν δύο ἐκ τῶν ἐπτὰ μοσχίδων, αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν δις εἰς ἐνδοτραχειακὴν ἔγχυσιν ἐλαιούχου μίγματος τετραχλωριούχου ἀνθρακος καὶ κρεωζότου.

Αἱ δύο αὐταὶ μοσχίδες ἐνεφάνισαν βαρέα συμπτώματα δυσπνοίας μετὰ ταχείας καταβολῆς τῆς θρόψεως καὶ ἡ σφαγὴ τῶν κατέστη ἀναγκαία,

α) Τῆς μὲν πρώτης μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐγχύσεως, ὁπότε εἰς τὸ σημεῖον ἐγχύσεως διεκρίνετο νεκρωτικὴ ἔστια δύο ἑκατοστῶν διαμέτρου κεκαλυμμένη ὑπὸ φαιοχρούου ἰνιδώδους ἐπιχρίσματος καὶ περιβαλλομένη ὑπὸ ἐρυθρᾶς ἀντιδραστικῆς ἄλω. Τὸ κέντρον τῆς ἔστιας αὐτῆς ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σημεῖον εἰσόδου τῆς βελόνης ἐντὸς τῆς τραχείας εὐ-

ρίσκειτο ἐπὶ ἐνὸς χονδρίνου δακτυλίου, ὁ ὁποῖος, συνεπεία τούτου, ἐπαχύνθη καὶ καμφθῆις πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὄργάνου ἀπέφραξε κατὰ τὰ $\frac{2}{8}$ τὸν αὐλὸν αὐτοῦ.

β) Τῆς δὲ δευτέρας μετὰ δύο μῆνας, ὁπότε κατὰ τὴν νεκροψίαν διεπιστώθη ἐλάττωσις τῆς διαμέτρου τῆς τραχείας κατὰ τὸ ἥμισυ, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ βελόνη διέτρησε τὴν φορὰν ταύτην τὸ κατώτερον χεῖλος ἐνὸς δακτυλίου, ὅστις ἐκάμφθη πρὸς τὸ ἐσωτερικόν.

Τὰς ἀλλοιώσεις αὐτάς ὁ Pascal ἀποδίδει εἰς τὴν μηχανικὴν ἐνέργειαν τῆς διατροφῆς καὶ τὴν νεκρωτικὴν τοιαύτην τοῦ παρασιτοκτόνου ἐπὶ τοῦ τρωθέντος δακτυλίου, ἐνῶ ὁ βλεννογόνος τῆς τραχείας προστατεύεται ἐπαρκῶς διὰ τῆς ἐπενδυσούσης αὐτὸν βλέννης.

Πρὸς πρόληψιν τοιούτων ἀνεπιθυμητῶν συμβαμάτων, ὁ συγγραφεὺς προτείνει, ὅπως ἡ εἴσοδος τῆς βελόνης γίνεται αὐστηρῶς μετὰ δύο δακτυλίων, καὶ ὅπως ἀπομάσσεται καλῶς ἡ βελόνη ἐκ τοῦ ἀντιπαρασιτικοῦ, τὸ ὁποῖον τὴν περιβρέχει καὶ τέλος φρονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐκ τῆς σύριγγος ἀφαιρέσις τοῦ ἀέρος πρὸ τῆς ἐγχύσεως, διότι ἡ ἐγχυσις λαμβάνει χώραν ἐντὸς ἀεροφόρου σωλήνος. Τοῦναντίον, ὁ ἀῆρ οὗτος ἐκδιώκει καὶ τὴν τελευταίαν σταγόνα φαρμάκου ἐκ τῆς αἰχμῆς τῆς βελόνης καὶ οὕτως ἀποφεύγεται ἡ ἐπαφή τούτου μετὰ τοῦ χόνδρου κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῆς.

A. Γ. Π.

PROF. DR. W. SCHAPER: **Ἵπὲρ καὶ κατὰ τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως.** (Für und wider die Künstliche Besamung). Zootechnia, Vol. III, No 2, 1954, p. 78 - 104.

Ὁ συγγραφεὺς μελετῶν τὴν ἐν γένει μέθοδον τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως (Τ. Σ.), ἡ ὁποία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διεδόθη εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὰ κράτη ὄλων τῶν Ἡπειρῶν, εἴτε πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τῆς κτηνοτροφίας καθυστερημένων κρατῶν, εἴτε πρὸς τὸν σκοπὸν τελειοποιήσεως ταύτης διὰ προηγμένων τοιούτων, παρατηρεῖ ἕνα σαφῆ διαχωρισμὸν γνώμων μετὰ τῶν ὁπαδῶν καὶ τῶν ἀντιπάλων τῆς μεθόδου ταύτης. Ἴνα γίνῃ δὲ καλλίτερον ἀντιληπτὴ ἡ κατάστασις αὕτη ἀναφέρει τὴν ὑποστηριζομένην ἀποψιν ὑπὸ δύο πολὺ προηγμένων εἰς τὸν τομέα τῆς Ζωοτεχνίας κρατῶν: τῆς Δανίας καὶ τῆς Ἑλβετίας. Ἐν Δανίᾳ καταβάλλεται συνεχῆς προσπάθεια διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἤδη ὑψηλῆς στάθμης τῆς κτηνοτροφίας καὶ εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τομέα τῆς παραγωγικότητος. Ἀντιθέτως, ἐν Ἑλβετίᾳ δὲν ἐπιδιώκεται μόνον ἡ ἐξεύρεσις τρόπου διαθέσεως τῶν καλῶν παραγωγικῶν ζῶων. Φαίνεται δὲ ὅτι, τὸ μικρὸν τοῦτο κράτος, ἔχον βαθεῖαν ἀντίληψιν τοῦ προορισμοῦ του εἰς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, τάχιστα θὰ καταστή μίαν μικρὰ βιολογικὴ ἀποθήκη, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ καταφεύγωσιν ἕτερα κράτη. Πλὴν ὁμως, τὰ ἀποτελέ-

σματα τοῦ μεγίστου τούτου ζωοτεχνικοῦ πειράματος δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστά. Ἡ πράξις εἶναι ἐκείνη ἢ ὅποια θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μόρφωσιν γνώμης ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς Τ. Σ.

Ἡ ἀκριβεστέρα κρίσις θὰ καταστῆ δυνατὴ διὰ τῆς μελέτης τῶν κτηθέντων ἀποτελεσμάτων καὶ διὰ τῆς κεχωρισμένης παρακολουθήσεως τῶν τριῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, ἧτοι: τῆς ὑγείας, τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς ἰδιοσυστασίας. Ἡ ζωοτεχνικὴ αὕτη τριλογία καθιερώθη προσφάτως, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ὅτι σκοπὸς τῆς κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἦτο ἡ ἐπίτευξις ζώων ὑψηλῆς ἀποδόσεως καὶ ἰσχυρᾶς ἰδιοσυστασίας, ἐπιστεύετο δέ, ὅτι σκοπὸς τῆς Κτηνιατρικῆς Ἐπιστήμης ἦτο ἡ διατήρησις ἢ ἀνάκησις τῆς ὑγείας τῶν ζώων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς περιγράφει ἐν συντομίᾳ τὸ περιεχόμενον τῶν τριῶν τούτων σκοπῶν τῆς Ζωοτεχνίας. Εἰς τὸν ὅρον «ὑγεία» περιλαμβάνει πάσας τὰς γνώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν στειρότητα τῶν ζώων, τὰς διαταραχὰς τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ τὴν μακροβιότητα αὐτῶν. Σημειωτέον ὅτι ἡ Τ. Σ. ἐπιτρέπει τὴν ταχεῖαν ἀπόκτησιν σημαντικῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡ βελτίωσις τῆς ἀποδοτικότητος εἶναι περισσότερον δύσκολος καὶ βραδεῖα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν μορφολογικῶν χαρακτήρων ἔστω καὶ μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς Τ. Σ.

Τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς μεθόδου ταύτης εἶναι καταπληκτικὰ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ λίπους ἐν τῷ γάλακτι. Εἶναι σύνθητες σήμερον τὸ ποσοστὸν τῶν 4% καὶ ἐντὸς ὀλίγου τὸ ποσοστὸν τῶν 5% δὲν θὰ εἶναι πλέον οὐτοπία. Δύναται τις ὁμως νὰ διερωτηθῆ ἂν μία τοιαύτη μονόπλευρος πρόοδος εἶναι συμφέρουσα. Τοῦτο θὰ ἐξαρηθῆ τόσον ἀπὸ τὴν νέαν τιμὴν τοῦ γάλακτος ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς περιεκτικότητος τοῦ λίπους τοῦ γάλακτος ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὁ συγγραφεὺς φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρορᾶται καὶ ἡ σημασία τῆς περιεκτικότητος τοῦ γάλακτος εἰς πρωτίδας, αἱ ὅποια ὡς γνωστὸν εἶναι σημαντικώτεροι τοῦ λίπους. Ἡ «τεχνικὴ ὑγεία» δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ σχεδὸν τελείως διὰ τῆς προφυλάξεως καὶ ὁ συγγραφεὺς ὑπενθυμίζει τὴν ἐπιτυχίαν κατὰ τὴν ἐκρίζωσιν τῆς πανώλους τῶν βοοειδῶν καὶ λοιπῶν νόσων, εἴτε ἀκόμη διὰ βιολογικῶν, φαρμακολογικῶν καὶ χειρουργικῶν μέσων. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ὁμως τῶν ἀνωτέρω τεχνητῶν μέσων, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ φυσικὴ ἱκανότης τοῦ ὄργανισμοῦ πρὸς ἀντίστασιν, ὑποχρεοῦται ὁ ὄργανισμὸς νὰ ἀντιδράσῃ τεχνητῶς. Εἶναι δὲ φανερὸν ὅτι ἡ τεχνητὴ σπερματέγχυσις εὐνοεῖ ἔτι περισσότερον τὴν ἐπίτευξιν ἀτόμων μειωμένης φυσικῆς ἀντιστάσεως.

Περαιτέρω ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται περὶ τῶν κληρονομικῶν χαρακτήρων, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν τόσον τὴν ὑγείαν ὅσον καὶ τὴν ἰδιοσυστασίαν τῶν βοοειδῶν καὶ κατανέμει αὐτοὺς εἰς δύο ομάδας: τὰς ἀληθεῖς

ἀσθενείας ἢ κληρονομικὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς νόσους ἰδιοσυστασίας, μελετῶν τὴν ἐπίδρασιν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Τ. Σ. εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Ἐξακολουθῶν ὁ συγγραφεὺς λέγει ὅτι ἡ Τ. Σ. ἔχει τὸ μέγα προτέρημα τοῦ ἐλέγχου τοῦ σπέρματος καὶ ἐπιτρέπει οὕτω τὴν ἐκκίμησιν τῆς γονιμοποιητικῆς ἰκανότητος τοῦ ταύρου. Ἡ διάλυσις τοῦ σπέρματος δὲν φαίνεται, μέχρι σήμερον, νὰ παρουσιάσῃ μειονεκτήματα ἔναντι τῆς χρησιμοποίησεως αὐτουσίου τοιούτου, τὰ δὲ παραγόμενα διὰ διατετηρημένου σπέρματος ἄτομα δὲν παρουσιάζουσι διαφορὰς ἀπὸ τὰ παραγόμενα διὰ τῆς φυσικῆς ὀχθείας. Ἄγνοοῦμεν ὅμως τὴν ἐπίδρασιν τῶν χαμηλῶν θερμοκρασιῶν (—79°) τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ σπέρματος.

Οὕτω ἡ Τεχνικὴ καὶ ἡ Ἐπιστήμη εἰσέδυσαν εἰς τὰ ἄδυτα τῆς βιολογίας, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις ἐπιμελῶς ἐπροστάτευεν ἐπὶ χιλιετηρίδας. Τοῦτο ἀποτελεῖ πρόκλησιν τῆς τεχνικῆς, τὴν ὁποῖαν πλεῖστοι ἐπιστήμονες παρακολουθοῦν μετ' ἀνησυχίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιθυμοῦν τὴν παῦσιν τῆς προόδου ταύτης διότι ἡ περιέργεια εἶναι μήτηρ τῆς ἐρεῦνης. Θὰ ἐπεθύμουν ὅμως οὗτοι νὰ ἀπομακρύνωσιν τὴν Δαμόκλειον ταύτην σπάθην ἀπὸ τὴν κτηνοτροφίαν, φρονοῦντες ὅτι πιθανὸν αὖριον νὰ μεταβάλλωσι γνῶμας.

Π.Ν.Δ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

22α ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΠΙΖΩΤΙΩΝ

Αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς Παρισίους ἀπὸ 12 μέχρι 17 Μαΐου 1954, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Altara (Ἰταλία). Πλέον τῶν 60 χωρῶν ἀντιπροσωπεύθησαν (οὐχὶ ἡ χώρα μας).

Ἀνακοινώσεις μεγίστου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος ἔλαβον χώραν ὑπὸ τῶν πλέον ἐνδεδειγμένων εἰδικῶν ἐπὶ διαφορῶν θεμάτων.

Τὰ πορίσματα τῶν συζητήσεων συνοψίζονται εἰς τὰ κάτωθι.

Α') Προφύλαξις ἐκ τῆς Λύσσης

Τὸ Δ.Γ.Ε. ζητεῖ ἀπὸ τὰς διαφορῶς χώρας λόγφ τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος τῆς ἐκρίζωσεως τῆς Λύσσης ὅπως :

1) Εἰς τὰς μὴ ἢ τὰς ἐλάχιστας μεμολυσμένας χώρας ἐφαρμοσθῶσι διαρκῆ καὶ δραστικὰ ὑγειονομικὰ μέτρα.

2) Εἰς τὰς βαρέως μεμολυσμένας χώρας, ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν αὐστηρὰ ὑγειονομικὰ μέτρα ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸν περιοδικὸν προληπτικὸν ἐμβολιασμὸν ὄλων τῶν κυνῶν ἄνω τῆς ἡλικίας τῶν 3 μηνῶν, ὅπου ὁ ἐμβολια-